

Credibilitat a les fosques

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Web:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.
Director de continguts: Àlex Milian.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.
Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Josep
Andrés (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borj (Belgrad), Natàlia Boronat
(Moscou), Erena Calvo (Rabat), Joan Canela
(Johannesburg), Jordi Carreras (Nova York), Macià
Claramunt (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís
Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Amman), Ricard González
(Washington), Joan Antoni Guerrero (Andorra), Pere
Habet (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres),
Juli Martí (París), Iris Mir (Pequín), Federico Rivas
(Buenos Aires), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria
(Alacant), Gemma C. Serra (Berlín).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Alguna cosa cal que es reconsideri a fons. Malgrat les dificultats que implica afrontar una adversitat climatològica o natural, alguna cosa falla quan cada vegada que n'hi ha una el debat polític que se situa al primer terme és sobre les errades tècniques, les possibles negligències de determinats càrrecs de l'administració de torn, la confrontació política entre les formacions de govern i les formacions de l'oposició, o el qüestionament de la capacitat de les infraestructures del país. Naturalment que cal fer aquests debats, però quan una nevada excepcional, com la del temporal de neu i vent, de fa més de dues setmanes, cau sobre un país com el nostre, en zones on no és habitual la neu, el debat públic posterior hauria de ser sobre les mesures que s'aplicaran per atendre aquesta contingència, com fer front a la primera necessitat de suport als afectats i com atenuar les dificultats per als ciutadans que n'han sofert les conseqüències.

Però no, la dialèctica electoralista tot ho guia. El càlcul del rendiment/desgast electoral ha acabat essent no únicament el timó sinó el rumb de la cosa pública. Quan vivim una crisi d'aquestes característiques, l'objectiu prioritari de bona part de les formacions polítiques és o justificar la seva actuació, si són al govern, o cercar elements d'erosió política, si són a l'oposició. I aquesta dialèctica perversa, que s'activa de manera sistemàtica, siguin quins siguin els colors del govern i de l'oposició de torn, deixa en suspensió, si més no a ulls de bona part de la ciutadania, la credibilitat de les accions, dels uns i dels altres, a favor dels damnificats pel sinistre. Aquesta dialèctica encara fa més profunda la distància que tothom denuncia entre la gestió política, indispensable en democràcia, i la ciutadania.

Potser seria més eficient que els representants polítics, en aquest cas del Parlament de Catalunya, lideressin la defensa dels interessos de la ciutadania davant unes empreses elèctriques que actuen, a la pràctica, com un monopoli d'un sector tan estratègic com el de l'energia. No és raonable que una nevada, forta i excepcional en àrees com les de Barcelona o les comarques de Girona però gens excepcional en unes altres com ara el Pirineu o la majoria dels països d'Europa, acabi trinxant literalment la xarxa de distribució elèctrica i deixi, en ple hivern, milers de famílies i empreses sense subministrament elèctric. El debat polític potser caldria, doncs, enfocar-lo cap a com dotar la Generalitat de Catalunya de les capacitats i les competències necessàries per a poder obligar aquestes companyies implicades en el desgavell a reparar els danys i fer les inversions necessàries per a donar un servei adequat. Un servei a l'altura de les necessitats d'un país que, amb apagades com aquesta, amb infraestructures de fireta en sectors estratègics, difícilment podrà guanyar la lluita contra la crisi.

Als nostres lectors

Hi ha exemples al llarg de la història de la humanitat de civilitzacions que han desaparegut per la incapacitat de mantenir una relació equilibrada amb el seu entorn. Sembla que hem optat per anar per aquestes línies. Així ho analitza el document portada, de Violeta Tena. Seguim un model amb uns índexs d'explotació de recursos naturals molt superiors a la capacitat d'un planeta que, encara que no ens ho sembli, és finit. Però no caiguem en el desànim: encara som a temps, segons molts experts, de canviar la dinàmica.

També analitzem l'apagada elèctrica que va causar el temporal de neu a Catalunya, fa dues setmanes. I l'ús –i abús– que alguns han volgut fer dels efectes del temporal per justificar la polèmica línia de molt alta tensió, la MAT.

Enric Rimbau, director